

עמ"ת 15800/10/14 - ריצרד מטטוב (עציר) - בעצמו, אלי קזרוב (עציר) - בעצמו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

13 אוקטובר 2014

עמ"ת 15800-10-14 מטטוב(עציר) נ' מדינת ישראל
עמ"ת 15374-10-14 קזרוב (עציר) נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופטת יעל רז-לוי
העורר
ריצרד מטטוב (עציר) - בעצמו (עמ"ת 15800-10-14) אלי
קזרוב (עציר) - בעצמו (עמ"ת 15374-10-14)
נגד
מדינת ישראל
המשיבה

נוכחים:

העורר ריצרד מטטוב וב"כ עו"ד תורגמן

העורר אלי קזרוב וב"כ עו"ד אבנר שמש

ב"כ המשיבה עו"ד מימוני

[פרוטוקול הושמט]

החלטה בערר 15800-10-14 בעניין מטטוב ריצרד

בפני שני עררים כנגד החלטת בית משפט השלום מיום 07.10.2014 בה הורה בית המשפט על הגשת תסקיר בעניינם של שני העוררים. שני העוררים הואשמו יחד בכתב אישום אחד יחד עם שניים נוספים אם כי לכל אחד מהם מיוחס אישום אחר. הדיון בשני העררים אוחד בשל כך ששניהם נוגעים לאותה החלטה ומטעמי נוחות, אך כיוון שעניינם שונה, החלטתי תתייחס בנפרד לכל אחד מהם.

כנגד עורר זה ושלושה נוספים, האחד מהם העורר קזרוב, הוגש כתב אישום הנושא שני אישומים. לעורר זה מיוחס האישום הראשון בלבד. על פי הנטען בכתב האישום נאשם נוסף קשר קשר עם אחר בשם אבי לתווך בינו ובין אחר לצורך ביצוע עסקת סמים. בהמשך הודיע הנאשם 1 לאותו אבי כי הצליח להשיג חומר וביקש מהאחר להגיע אליו. בסמוך לאחר המתואר לעיל, דיבר הנאשם 1 עם אותו אבי והעביר את הטלפון אף לנאשם נוסף כאשר הם דיברו על

עמוד 1

הסם ובהמשך על פי הנטען, הנאשם 1 נתן את הסמים לעורר ולנאשם נוסף - סם מסוכן מסוג קנבוס ממשקל שאינו פחות מ- 476.8 גרם נטו כאשר צויין כי אז עלו הנאשמים 2 - 3 לרכב הונדה ועזבו את המקום ובהמשך נעצרו ע"י המשטרה לאחר שנמלטו מהרכב.

בית המשפט בהחלטתו קבע כי קיימות ראיות לכאורה המלמדות על מעורבותו של המשיב וכי העובדה שהמשיב היה ברכב אשר אף ברח מן השוטרים וכן לאור דברי המשיב לשוטרים, קבע כי קיימות ראיות לכאורה כאמור.

הערר מופנה כנגד קביעה זו של בית משפט קמא וכן כנגד ההחלטה שלא להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר עוד טרם הגשת תסקיר.

בעניין זה טען ב"כ העורר עו"ד תורג'מן כי קיימת חולשה ממשית בראיות וכן אין כל עדות למעורבות של המשיב בקבלת הסם ועצם ישיבתו ברכב אין די בה.

בחנתי את תיק החקירה, את חומר הראיות, וכן את דוחות העוקבים ודוחות השוטרים אשר עצרו את המשיב. ממכלול החומר נראה כי קיימות ראיות לכאורה כנדרש אם כי בנקודות מסוימות, באשר לעצמת הראיות, מצאתי טעם בחלק מטענות ב"כ העורר. כך למשל באשר לדבריו כי לא עולה מדוחות העוקבים שעורר זה קיבל את הסם לידי, כאשר בכתב האישום מצוין כי הנאשם 1 סיפק לעורר ולנאשם 3 את הסם בעוד שמדוחות העוקבים עולה כי העורר ממתין בסמוך לרכב בעוד שני הבחורים הנוספים הם שמשוחחים עם נאשם 1. בכל מקרה אין עדות, לפחות לא על פי דוחות העוקבים, לכך שהנאשם 1 סיפק את הסם לידי עורר זה.

עם זאת לא היה חולק כי הסם נתפס בתוך הרכב בו נמצא העורר. רואה אני חשיבות בכך שהסם לא רק שנמצא בתוך הרכב, אלא בכך שהוא נמצא באופן גלוי ולא מוטמן וכאשר עולה מדוח השוטר בן ברוך כי חלק מן הסם גבעולים, מספר גבעולים נמצאו בצד הקדמי שליד הנהג, מקום בו נראה כי העורר עצמו הוא יושב שכן הוא ציין שהוא לא נהג ברכב.

עניין נוסף העולה מדוח השוטר בן ברוך הינו העובדה שהעורר מסר מיד במקום מעצרו לשוטר כי הוא יושב מאחור, הוא לא נהג ברכב והוא לא יודע של מי הסמים והוא כלל לא מכיר את מי שהיה ברכב. בעניין זה אין לקבל טענת בא כוחו שהדברים נמסרו שעות לאחר מכן, לאחר שידוע היה שמדובר על כך שברכב נתפסו סמים שכן עולה מהדוח שהדברים נמסרו במקום. עם זאת, כפי שציין ב"כ העורר, נכתב בדוח שהשוטר הודיע לעורר שהוא עצור ואת המיוחס לו. אין פירוט מה ייחס השוטר באותו רגע למשיב ומוכנה אני להניח, לטובת העורר, כי הוא ציין בפניו שהמדובר בחשד שקשור גם לסמים, אך עדיין לטעמי אותן אמירות שהוא לא יודע של מי הסמים, יחד עם אמירה שאינו מכיר את מי שהיה ברכב, דבר שבוודאי עומד בסתירה מוחלטת לדוחות העוקבים לפיהם הוא נראה עם האחרים עוד קודם לכן, ממתין להם ליד הרכב במקום קודם, מלמדת על השקריות בגרסתו ומחזקת את הראיות כנגדו.

באשר לטענה בדבר ביסוס הראיות על אותה חזקה קונסטרוקטיבית הרי בית משפט קמא לא ביסס את החלטתו ואת

קביעותיו רק על המצאות העורר ברכב, גם אם ציין שקיימת חזקה קונסטרוקטיבית המקימה תשתית ראייתית כנגד כלל נוסעי הרכב. בית המשפט בחן את מכלול הראיות, את העובדה שהעורר דבק תחילה באופן גורף בזכות השתיקה; את העובדה שנמנע למסור הסבר לנסיעתו; וכן את האופן בו הסם היה מפוזר ברכב ולאור כל האמור מצא שגם אם העורר נותר סמוך לרכב במועד בו נרכש הסם ולא היה נוכח במפגש עצמו, הרי די בכך כדי לבסס ראיות לכאורה. כאמור, הסם נתפס ברכב ולא בידי העורר עצמו ומכאן בחינת הראיות הינה כמכלול הן הראיות הישירות ביחס להמצאות הסם ברכב בה בעת שהעורר היה מצוי בו והן לאור מכלול הראיות האחרות, האופן בו היה מצוי הסם, גרסאות העורר עצמו וההתפחות בהן והעובדה שהעורר שובר יחד עם הנאשם האחר ויחד עם מי שהיה היעד המשטרתי, הנאשם 1 עוד קודם לכן.

בנסיבות האמורות לא מצאתי שגגה בהחלטת בית משפט קמא בקביעתו ביחס לקיומן של ראיות לכאורה, כאשר ביחס לעצמתן הרי המדובר בראיות בעצמה מספקת כנדרש בשלב זה.

מכאן לשאלת עתירת העורר להורות על שחרור לחלופת מעצר כבר עתה, עוד טרם הגשת תסקיר.

אכן צודק ב"כ העורר כי הפסיקה חזרה וציינה כי אין חובה על בית המשפט להורות על הגשת תסקיר בכל מקרה ומקרה ויש לשמור עניין זה למקרים המתאימים. מקום בו בית המשפט סבור כי אין יתרון לשירות המבחן וכי אין צורך להיעזר בגוף זה וניתן לבחון החלופה בעצמו, הוא מחוייב לעשות כן.

מן הכלל אל הפרט, העורר שבפנינו כבן 20, נעדר עבר פלילי ומכאן אכן ראוי לבחון אפשרות קיומה של חלופת מעצר. יכול והיו נסיבות בהן, יכל בית המשפט בעניין דומה לעניינו של העורר לבחון חלופה ללא צורך בתסקיר, אך במקרה זה אינני סבורה ששגה בית המשפט כאשר הורה על הגשת תסקיר. בית משפט נימק החלטתו זו בעובדה שהחלופה המוצעת הינה בעיר באר שבע ובעובדה שלכאורה העורר הוא חלק משרשרת הפצת סם כאשר מדובר בכמות משמעותית של סם מסוג קנבוס כפי שפורט בכתב האישום.

בשים לב למהות החלופה עצמה במובן זה שמדובר בחלופה קרובה גאוגרפית למקום בו בוצעו העבירות, ובשקילת מכלול נסיבות העניין, איני סבורה שיש מקום להתערב בהחלטת בית המשפט קמא.

לאור האמור הערר נדחה.

היה ויהיה בידי ב"כ העורר להציע חלופה אחרת או במידה ולא יוגש תסקיר במועד, יוכל ב"כ העורר לחזור ולבקש מבית המשפט לבחון החלופה בעצמו וזאת כפי שיראה לנכון.

החלטה בתיק 15374-10-14 בעניינו של קזרוב אלי

בהמשך להחלטתי הקודמת, המדובר בערר נוסף שהוגש כנגד החלטת בית המשפט מיום 07.10.14 אשר הורה על הגשת תסקיר אף בעניינו של משיב זה כאשר הערר מופנה נגד החלטה זו ומתבקש להורות על החזרת הדין לבית המשפט קמא על מנת שיבחון החלופה שהוצעה - הוריו ואשתו של העורר.

ב"כ העורר ציין כי מדובר בערבים טובים אשר הוכיחו את עצמם לאחר ששימשו כחלופה בתיק אחר במשך תקופה ארוכה ללא הפרות ולאור העובדה שמדובר באישום שאינו ברף החמור, יש מקום להורות על שחרורו בטרם הגשת התסקיר.

דין ערר זה להידחות. העורר בעל עבר פלילי לא מבוטל, מואשם בכך שהוא נפגש עם נאשם 1 עם אחר ונטלו ממנו סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 1.7 גרם על מנת להעביר את הסם לצורך בדיקתו ובהמשך, כאשר הם נכנסו לרכב ונעצרו ע"י המשטרה, החזיקו בתוך הרכב 7 להבים של סכין יפנית, אלה כאשר בעת המעצר תקף העורר את השוטר בכך שנתן לו אגרוף לעינו.

ב"כ העורר בפני טען למעשה באופן מסוים כנגד קיומן של ראיות לכאורה ביחס לעבירה של הכנת עבירה בחומרים מסוכנים, היינו ביחס לכך שהסם נלקח לצורך בדיקתו ועל מנת שיהווה דוגמה של סם, דבר הממקם את המעשים ברף חמור יותר, כאשר בעניין זה סברתי שאין מקום לטיעון בעניין זה משעה שב"כ העורר הסכים לקיומן של ראיות לכאורה בדיון בבית משפט שלום.

במאמר מוסגר אציין כי המתואר בכתב האישום יש לו תימוכין בחומר הראיות בתיק החקירה.

באשר לשליחתו של העורר לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר, הרי גם אם העורר לא היה היעד המשמעותי בפרשיה זו, הרי בשים לב לעברו הפלילי נראה כי נדרשת בחינה מקפת יותר של הערבים, של מה שארע עם העורר בתקופה מאז שחרורו מהמאסר בתיק בו פיקחו עליו הערבים, על מנת שתובא בפני בית המשפט תמונה רחבה יותר. לאחר קבלת תמונה זו יוכל בית המשפט לבחון את אפשרות שחרורו של העותר כמבוקש, שכן בנסיבות האמורות יש צורך בסיוע גורם מקצועי שכן לא די מהתרשמות מערבים בלבד.

לאור האמור לעיל יש מקום לדחות את הערר כאשר העורר יוכל להציע כל חלופה שיראה לנכון בין בעיר באר שבע ובין מחוץ לעיר ויעשה זאת ישירות מול שירות המבחן.

ניתנה והודעה היום י"ט תשרי תשע"ה, 13/10/2014 במעמד הנוכחים.

